DE LUCHTKAARTERING IN SURINAME

DOOR

W. R. MENKMAN

Het verslag van het Welvaartsfonds Suriname over 1947-1948 bevat enige gegevens betreffende de luchtkartering.

In verband met de opdracht aan de Kon. Luchtvaart Maatschappij om een deel van Suriname uit de lucht fotografisch op te nemen, werd bij resolutie van 7 Februari 1948 een Centraal Bureau voor Luchtkartering in het leven geroepen. Dit bureau heeft tot taak toezicht uit te oefenen op de uitvoering der aan de K.L.M. gegeven opdracht, het verkregen materiaal te beheren en nuttig aan te wenden — en eindelijk om met behulp van dit materiaal de kartering ter hand te nemen en deze aan haar doel te doen beantwoorden.

In het eerste jaar der werkzaamheden werd door het C.B.L. de moeilijkheid gevoeld dat in Suriname nog zo weinig goed opgeleid middelbaar en lager technisch personeel aanwezig is. De werkzaamheden op topografisch en kadastraal gebied van 1911-1920 (zie den IVden jaargang van ons tijdschrift) zouden dus wat de opleiding van technisch personeel betreft niet blijvend vrucht dragend geweest zijn.

Het C.B.L. kon bij langena niet voldoen aan de vele blijkbaar direct ingekomen aanvragen om materiaal; slechts enkele particulieren konden geholpen worden en verder konden schetskaarten geleverd worden aan enige gouvernementele departementen en aan de natuurwetenschappelijke expeditie van 1948. De luchtfotos zelf deden al direct dienst als informatiemateriaal met betrekking tot het binnenland, in verband met economische en andere belangen.

De opnamen in de lucht zijn inmiddels beëindigd en de werkzaamheden over den grond moeten thans ook wel afgelopen zijn.

De gehele noordelijke helft van Suriname is gefotografeerd, tot de vierde breedtegraad; in het Oosten is men nog wat verder naar het Zuiden gegaan. Er werden in 800 vliegreizen gedurende

circa 135 uren plus minus 11.000 fotos genomen van 1 op 40.000 en 7500 van 1 op 20.000. Sommige stroken werden door het K.L.M.-personeel opnieuw gevlogen, wanneer verwacht kon worden dat de verkregen film niet aan de eisen zou voldoen, zodat er weinig afgekeurd behoefde te worden.

Het uitwerken der fotos tot een volledige topografische kaart wordt uitgesteld tot dat beoordeeld zal kunnen worden of de daaraan verbonden kosten verantwoord zullen zijn. Voorlopig zal een fotoplakkaart vervaardigd worden op schaal 1 : 100.000 en een op schaal 1 : 40.000; de eerste als overzichtskaart, de tweede als basis voor werkkaarten, waarop tal van bijzonderheden aan gaande het natuurlijke karakter van het terrein aangegeven kunnen worden.

Voor de systematische bewerking van het fotomateriaal zullen een houtvester, een bodemkundige en een geoloog te werk gesteld worden. De luchtkartering zal dus in de eerste plaats dienstbaar gemaakt worden aan de economische exploratie van het binnenland.

Juli 1949